

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΤΕΑ

• Έν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
• Έν τῇ ἄλλοδαπῇ... 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ:

Λεπτῶν..... 15.
264—Γραφείον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Ἐν Μονάχῳ ὑπάρχει συνθήκη καθ' ἣν ὅταν εὐρέθῃ παῖς ἐπαιτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς συλλαμβάνεται καὶ ἀγεται εἰς κατάστημα εὐεργετικόν. Ἀμὰ ὡς εἰσέληθ, καὶ πρὶν ἢ καθαρισθῇ, καὶ λάβῃ νέα ἐνδύματα δι' αὐτὸν προωρισμένα, ζωγραφεῖται ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ὡς εἶναι ἐνδεδυμένος διὰ βραχῶν, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἀκριβῶς κατάστασι εἰς ἣν εὐρέθῃ ἐπαιτῶν. Ὅταν τελειώσῃ ἡ ἀνατροφή του, ἡ εἰκὼν αὐτῆ διδεται εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπόσχεται δι' ὄρκου νὰ τὴν κρατήσῃ δι' ὅλου τοῦ βίου του, ὅπως ἐνθυμίζῃ αὐτῷ τὴν ταπεινὴν αὐτοῦ κατάστασιν ἐξ ἧς ἀπηλλάγη, καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ἣν ὀφείλει εἰς τὸ κατάστημα τὸ ὁποῖον ἀπήλλαξεν αὐτὸν ἐκ τῆς πενίας, καὶ τὸν ἐδίδαξε πῶς νὰ τὴν ἀποφύγῃ εἰς τὸ μέλλον. Ὁ ἀληθὴς ὄθεν χριστιανὸς ἂς παραβάλλῃ συχνάκις τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν ὡς ἀμαρτωλοῦ, μὲ τὴν κατάστασιν αὐτοῦ ὡς ἀληθοῦς πιστοῦ, ὅπως οὕτω ἡ ἀγάπη καὶ εὐγνωμοσύνη αὐτοῦ ἐξεγειρήσεται, καὶ προσκολλᾶται ἐτι μᾶλλον εἰς Ἐκείνον ὅστις ἐπέτελεσε τὴν μεταβολὴν ταύτην.

ΠΕΡΙ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰαπωνίας, οἷος ἀπεδείχθη κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν τοῦ ἔτους 1878, ἀνέρχεται εἰς 35—36,000,000. Ἡ κυβέρνησις τῆς Ἰαπωνίας μέχρι τοῦ ἔτους 1868 ἦτο ἀπόλυτος καὶ δεσποτική. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐκράτει τὴν ἐξουσίαν θείῳ δικαίῳ καὶ διαέκει δι' ἀριθμοῦ τινοῦ τιμαριούχων ἡγεμόνων, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποίων ἦν ὁ Σχογούν ἢ Τακούν. Ὁ ἐργάτης οὐδὲν προνόμιον εἶχε, εἰμὴ ἐκείνο τῶν ὁποίων ἐχορήγει αὐτῷ ὁ ἡγεμὼν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου διετέλει. Ἦν δὲ ἀπόλυτος ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ κράτος τοῦ τιμαριούχου κυρίου αὐτοῦ, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος ἐξαρτωμένων. Δὲν ὑπῆρχον δικαστήρια πρὸς ἐκδίκασιν τῶν διαφορῶν τῶν ἐγειρομένων μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ἀνω-

τέρων αὐτοῦ. Ἡ θέσις τοῦ ἐργάτου ἦτο τόσῳ ἀμέτρως ὑποδεεστέρη τῆς διοικουμένης τάξεως ὥστε ἠδύνατο ν' ἀπολέσῃ καὶ ζωὴν ἢ ἐλευθερίαν ἐὰν ἀπλῶς ἀνεφέρετο εἰς τὸν ἡγεμόνα ἢ τὸν αὐτοκράτορα διὰ πράξιν τινα τῶν ἀνωτέρων τάξεων. Ὁ κοινὸς λαὸς ἦτο προσκολλημένος εἰς τὴν γῆν καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὴν ἐγκαταλίπῃ ἀνευ ἀδείας. Καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἔκειτο εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ, ἀπλῆ δὲ κατὰ φαντασίαν αὐθάδης συμπεριφορὰ ἢ ἀνυποταξία πρὸς τοὺς ἀνωτέρους τοῦ ἦτο ἰκανὴ δικαιολόγησις πρὸς ἀφαίρεσιν αὐτῆς. Ἡ κυβέρνησις διήρει τὸν λαὸν εἰς πέντε γενικὰς κλάσεις, ὡς ἐξῆς: 1. Στρατιωτικὴ καὶ ἐπίσημος· ἡ κλάσις αὕτη περιελάμβανε τὸν αὐτοκράτορα καὶ τοὺς εὐγενεῖς, τοὺς Τακούν καὶ τοὺς Λαίμους καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ. 2. Τάξις ἦσαν οἱ γεωργοί, οἵτινες εἶχον ὑπὸ μίσθωσιν γαίας. 3. Τεχνῖται. 4. Ἐμποροὶ καὶ τραπεζίται. 5. Χειρῶνακτες. — Μεγίστη ὑπῆρχε ἀπόστασις μεταξὺ τῆς πρώτης τάξεως καὶ πασῶν τῶν ἄλλων. Οὐδὲν εἶχον αὐταὶ δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἡ πρώτη τάξις ἦτο ὑπόχρεως νὰ σεβασθῇ.

Τὸ 1868 ἡ κυβέρνησις οὐσιωδῶς μετεβλήθη. Τὸ τιμαριωτικὸν σύστημα κατηργήθη· οἱ τιμαριούχοι κύριοι ἐτέθησαν ὑπὸ σύνταξιν, καὶ ἡ ἐξουσία ἀφῆρη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνελήθη ὑπὸ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως. Καίτοι ὁ χειρῶναξ δὲν εἶχε φωνὴν εἰς τὴν κατάρτισιν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, οὐσιωδῶς ὅμως εὐεργετήθη διὰ τῆς μεταβολῆς ταύτης. Σύστημά τι δικαστηρίων ἰδρύθη, ἐνθα δύναται ν' ἀκουσθῇ ἐτι καὶ κατὰ τῶν ἀνωτάτων τάξεων. Δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν παρῆμβασιν τῶν δικαστηρίων τούτων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν ἡμερομισθίων του, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ πράξῃ κατὰ τὸν παλαιὸν ὄργανισμὸν. Ἰδιαίτερον τι χαρακτηριστικὸν ὅμως τοῦ ἀρχαίου ἀπολυτισμοῦ ὑπάρχει ἐτι. Τοῦτο εἶναι ἡ ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις ἐπὶ παντός τοῦ λαοῦ. Ἡ αὐτοκρατορία διαίρεται εἰς διαμερίσματα, καλούμενα καὶ ἐν καιροῦ ἐφ' ἐκάστου τῶν ὁποίων εἰς ἀξιωματικὸς εἶναι διωρι-

σμένος, καλούμενος κ ε ρ ρ ε ῖ ἢ φ ο υ ν τ ζ ῆ, ἦτοι διοικητής. Ἐν τῇ γραφῇ τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἑκαστός ἰθαγενῆς κάτοικος πρέπει νὰ καταγράφηται, οὗτος δὲ εἴτε ἀνὴρ εἶναι εἴτε γυνὴ δὲν δύναται νὰ μεταβῆ εἰς ἄλλο κ ἐν χωρὶς προηγουμένης ἐγγράφου ἀδείας ἅμα δὲ ὡς φθάσῃ εἰς τὸν ὄρον του, πρέπει ἀμέσως νὰ ἐγγραφῇ ἐκεῖ. Τοσούτω δὲ αὐστηρὰ εἶναι ἡ ἐπιτήρησις, ὥστε οἱ Ἰάπων δὲν δύναται νὰ ὀδοιπορήσῃ εἴτε νὰ κοιμηθῇ, ἐκτός τοῦ διαμερισμάτου αὐτοῦ χωρὶς ἀδείας τῆς ἐξουσίας. Ἐκαστον ἐκ δέκα οἰκιῶν συνιστάμενον τετραγώνον ἔχει τὸν ἐπιτηροῦντα αὐτὸ ὑπάλληλον, ἐκάστος δὲ ἑκατόστους ἀνώτερον ὑπάλληλον, ἐπαγρυπνοῦντα τὰς κινήσεις τῶν ἐνοίκων, τοιούτῳ ὥστε οἰαδήποτε μεταβολή, καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ἀμέσως εἶναι γνωστή. Ἡ ἀνάμιξις αὐτῆ τῆς κυβερνήσεως δὲν περιορίζεται εἰς τὰς κινήσεις τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἐκτείνεται καὶ εἰς πάντα τὰ ἔργα καὶ τὴν βιομηχανίαν. Μονοπωλεῖα δίδονται εἰς τινὰ πρόσωπα, εἴτε ἐμπορίας εἴτε διαμετακομίσεως, καὶ αὐτὴ ἡ κυβέρνησις πολλάκις γίνεται ἀγοραστής καὶ πωλητὴς ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Ἡ γῆ τῆς αὐτοκρατορίας ἀνήκε τῷ αὐτοκράτορι. Διὰ τούτου ἐδίδοτο τοῖς στρατιωτικοῖς εὐνοουμένοις πρὸς διατήρησιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως. Οἱ εὐνοούμενοι οὗτοι ἐμίσθουν μικρὰ τμήματα εἰς ἀγρολήπτας, οἵτινες ἐκράτουν αὐτὴν κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῶν μισθούτων. Ἐφόσον ὁ ἀγρολήπτης ἐπλήρωνε τὸ συμπρωνημένον μίσθωμα, εἰς εἶδος, ἔμενεν ἀνεμόλητος. Τοιαύτη ἦτο τῆς γῆς ἡ τήρησις μέχρι τοῦ 1868. Ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου οἱ τιμαριωτικοὶ θεσμοὶ καταργήθησαν, καὶ τὸ σύστημα τῆς ἀγροληψίας μετεβλήθη, ἐξ οὗ μεγάλως ἐβελτιώθη καὶ ἡ κατάστασις τοῦ γεωργοῦ. Περὶ τὰ τρία δέκατα πάσης τῆς καλλιεργουμένης γῆς εἶναι νῦν ἐν κατοχῇ μικρῶν ἰδιοκτητῶν, τὰ δὲ ἕτερα ἐπτὰ δέκατα διατελοῦσιν εἰς τὴν ἐξουσίαν μεγαλοκτημόνων.

Ὁ ὀργανισμὸς τῆς ἰαπωνικῆς οἰκογενείας εἶναι, ὡς ἐν τῇ Ἀσίᾳ, οὐσιωδῶς πατριαρχικός. Ὁ οἰκογενειάρχης εἶχε σχεδὸν ἀπεριόριστον ἐξουσίαν ἐπὶ πάντων τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Ἡ πορεία τοῦ τέκνου διεγράφετο, καὶ ἐπετηρεῖτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς. Οἱ γάμοι ἦσαν ὀλοσχερῶς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του. Οὔτε υἱὸς οὔτε θυγάτηρ, ἀδιάφορον τίνος ἡλικίας, ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλίπη τὴν πατρικὴν οἰκίαν καὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κοινωνίαν ἀνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ πατρὸς. Μεταξὺ τῶν κατωτέρων τάξεων, αἱ θυγατέρες ἐπωλοῦντο ὑπὸ τῶν γονέων των πρὸς ἀνθίκοις σκοποῦς, ἢ ὡπως ἐξασκηθῶσιν εἰς τὴν τέχνην αἰδῶν ἢ ὀρχιστριδῶν. Ἡ σύζυγος ἠδύνατο νὰ ἀποπεμφθῇ τῆς οἰκίας καὶ νὰ χωρισθῇ τοῦ συζύγου κατὰ θέλησιν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του. Πολὺ μέρος τῆς ἐξουσίας ταύτης τοῦ οἰκογενειάρχου καταργήθη, ἀλλ' ἐτι καὶ νῦν τὸ κράτος αὐτοῦ εἶναι ἀνώτερον παντὸς οἰουδήποτε ἐξασκουμένου ἐν ἑτέρῳ μέρει τῆς εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας.

Ἡ θρησκεία τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας εἶναι ὁ Σ χ ι ν τ ο ῖ σ μ ο ῦ ς, ἦτοι ἡ λατρεία τῆς χώρας ἢ

τῆς αὐτοκρατορίας διὰ τῶν ἡρώων ἢ μεγάλων ἀνδρῶν. Ἡ τοῦ πλήθους θρησκεία εἶναι ὁ Βουδδισμὸς, οὐχὶ ὁ τῶν Ἰνδιῶν, ἀλλὰ σύστημα ἐφημερῶν ἐπὶ τῆς ἀρχαίας εἰδωλολατρείας, καὶ διατηροῦν πολλὰς τῶν δεισιδαιμονιῶν τούτου. Ὁ κοινὸς λαὸς οὐ μόνον πιστεῖται εἰς τὰς θεότητας τοῦ Βουδδισμοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς δαίμονας καὶ κακὰ πνεύματα τῆς εἰδωλολατρείας. Ἡ θρησκευτικὴ αὐτῆ πίστις καὶ δεισιδαιμονία ἐπηρεάζουσιν ἀμέσως τὴν κατάστασιν τῶν ἐργατικῶν τάξεων.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀνωτέρων τάξεων ἦτο ἐν προτέροις χρόνοις ἡ κινεζικὴ. Ἡ φιλολογία, ἡ φιλοσοφία καὶ αἱ ἐπιστήμαι ἦσαν πάντα τοῦ κινεζικοῦ συστήματος· δύναται δὲ τις νὰ εἴπῃ ἀδιστακτικῶς ὅτι μεταξὺ τῶν ἀνωτέρων τάξεων δὲν ὑπῆρχεν ἀγραμματοσύνη· πάντες ἠδύνατο νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι. Σχεδὸν πᾶσαι αἱ ἄλλαι τάξεις, καίτοι μὴ ἀπαρτιζόμεναι ἐκ πεπαιδευμένων, ἠδύνατο ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσιν ἱκανῶς ὥστε νὰ ἐξαρκῇ πρὸς τὰς ἀνάγκας αὐτῶν. Ὑπῆρχον βεβαίως καὶ ἐξαιρέσεις, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀρρένων γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν οὔτε δέκα τοῖς ἑκατὸν ἦσαν ἀγράμματοι. Σχολεῖα ὑπῆρχον εἰς τὰς μεγαλειτέρας πόλεις τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐν πολλοῖς τῶν μικρῶν χωρίων. Ἐνθα σχολεῖα δὲν ὑπῆρχον, ἡ ἀνάγνωσις καὶ ἡ γραφὴ ἐδιδάσκοντο μὲν ἰσχυρῶς κατ' οἶκον.

Πρέπει ὅμως νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἀναφέροντες ἐκπαίδευσιν δὲν ἐννοοῦμεν ἐκπαίδευσιν ὑπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἐννοίαν ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἐποχὴν. Ὁ τὰ μάλιστα πεπαιδευμένος ἐν Ἰαπωνίᾳ ἐγίνωσκε χιλιάδας τινὰς χαρακτήρων κινεζικῶν, ὀλίγα βιβλία τῶν κλασικῶν Κινέζων, τὰ βιβλία τῶν τελετῶν, καὶ τινὰς ἐκ τῶν παροιμιῶν τῶν Κινέζων φιλοσόφων, ἠδύνατο δὲ νὰ γράψῃ ἐξ ἀπροόπτου ποιήσιν μὲ κινεζικοὺς χαρακτήρας. Δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ γινώσκῃ τὴν ἱστορίαν οὔτε τῆς ἰδίας αὐτοῦ πατρίδος πολὺ ὀλιγώτερον ἄλλης τίνος χώρας· οὐδὲν ἀπολύτως ἐγίνωσκε ἄξιον τοῦ ὀνόματος ἐπιστήμης· εἰς τὰς τέχνας ἠδύνατο νὰ ζωγραφῇ καὶ σχεδιαγράψῃ. Αἱ κατώτεροι τάξεις ἀντὶ τῆς κινεζικῆς ταύτης παιδείας, ἐγίνωσκον τὸσην ἀριθμητικὴν ὅση ἴσκει πρὸς τὰς ἡμερινὰς αὐτῶν ἀνάγκας, ἠδύνατο δὲ ν' ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι μὲ ἰαπωνικὰς χαρακτήρας. Ὑπῆρχε καὶ γνώσις τις τῆς ἰαπωνικῆς ἱστορίας, μειγμένη μετὰ τοῦ θανουασίου, συνειλεγμένη ἐκ τῶν βιβλίων ἢ τῶν ὀδοιπορούντων ἀνεκδοτολόγων, αἰτινες, παρὰ τὰς ὁδοὺς, διηγοῦντο εἰς χαίροντα πλῆθη ἱστορίας πολέμου καὶ ἔρωτος τῶν ἀρχαίων χρόνων. Ὀλόκληρον τὸ σύστημα τῆς ἐκπαίδευσιν ἀνεδιωργανώθη ἀπὸ τοῦ 1868. Δημόσια σχολεῖα ἰδρύθησαν καὶ ἐπιστημονικὰ κείμενα ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς μετεφράσθησαν καὶ ἐτέθησαν εἰς χρῆσιν. Πιθανῶς ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀναλογία τῶν ἀγραμμάτων δὲν ἠλαττώθη πολὺ διὰ τῶν μεταρρυθμίσεων τούτων, ἀλλ' ἡ ἐπιστημονικὴ παιδείσις τῆς Δύσεως κατὰ μέγα μέρος κατέλαβε τὴν θέσιν τῶν ἀρχαίων παροιμιῶν καὶ δεισιδαιμονιῶν τῆς Α-

νατολῆς. Δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ εἴπῃ ὅτι καθὼς νῦν βαίνει ἡ πρόοδος τῆς ἐκπαίδευσιν, δὲν εἶναι παρὰ πολλὰ ἐτη καθ' ἡλίαν χρήσιμος ἐκπαίδευσις ἐστὶν προσίτη καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Ἰάπωνα χειρῶναίτα.

Κατὰ τὴν ἐκθεσὶν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐκπαίδευσιν ὑπουργοῦ διὰ τὸ ἔτος 1879 ὑπάρχουσι προκαταρκτικὰ σχολεῖα 25,459, ἔχοντα 59,825 διδασκάλους, μαθητὰς δὲ 2,066,566. Ἡ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀναλογία τοῦ φθιτῶντος εἰς τὰ σχολεῖα πληθυσμοῦ εἶναι $39 \frac{3}{10}$. Ὑπάρχουσι 389 σχολεῖα ἀνωτέρας τάξεως μὲ 910 διδασκάλους καὶ 29,522 μαθητὰς. Εἰσι πρὸς τούτους 96 πρότυπα σχολεῖα μὲ 766 διδασκάλους καὶ 7949 μαθητὰς· ὑπάρχουσι δὲ καὶ δύο, οὗτω καλούμενα, πανεπιστήμια.

Ὀλόκληρος ἡ δαπάνη πρὸς διατήρησιν τῶν σχολείων, ὡς ἐν τῇ ἀνω ῥηθείσῃ ἐκθέσει καταφαίνεται, ἦτο 5,364,870 γ ἐ ν, * ἐξ ὧν 2,640,629 γ ἐ ν πληροῦνται εἰς μισθοὺς, τοῦ μισθοῦ ἐκάστου διδασκάλου μὴ ἀνερχομένου εἰς πλειότερα τῶν 44.72 γ ἐ ν κατ' ἔτος, ἦτοι περὶ τὰ 18 φράγκα κατὰ μῆνα, κατὰ μέσον ὄρον. Καὶ δημόσια βιβλιοθήκαι ἠνεώχθησαν, μίᾳ τῶν ὁποίων ἐν Τοκίῳ ἔχει περὶ τοὺς 70,000 τόμους.

ΤΟ ΑΕΡΟΦΩΝΟΝ

Μία ἐκ τῶν πολλῶν ἐφευρέσεων τοῦ διασήμεου Ἐδισων εἶναι καὶ τὸ ἀερόφωνον. Τὸ ὄργανον τοῦτο εἶναι συσκευὴ παρέχουσα εἰς τὴν ἀνθρώπινον φωνὴν ἔντασιν 500άκις ἀνωτέραν τῆς κανονικῆς αὐτῆς ὀντάσεως, τοιούτοτρόπῳ ὥστε λαλῶν τις ἐν τῇ συσκευῇ ταύτῃ, δύναται ν' ἀκούηται εἰς ἀπόστασιν δύο λευγῶν.

Πάντες εἰς παρετήρησαν ὅτι ὅταν λαλῇ τις ἐντὸς βέυματος ἀέρος, ἡ φωνὴ αὐξάνει κατὰ τὴν δύναμιν. Τῇ βοήθειᾳ τῆς παρατήρησεως ταύτης καὶ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς δονουμένων πλακῶν ὁ Ἐδισων κατασκευάσε τὸ ἀερόφωνον. Ἡ συσκευὴ σύγκεται ἐκ κυλινδρικοῦ σωλήνος ἔχοντος στόμιον ἐφοδιασμένον διὰ δύο δονουμένων πλακῶν. Πᾶσα ἐκφορὰ ἤχου καὶ ἐπομένως πᾶσα δόνησις τῆς πλακῶς περιστέλλεται διὰ συγχρόνου ἐκπομπῆς ἀέρος πεπιεσμένου εὐρισκομένου ἐντὸς κιβωτίου τεθειμένου ὀπισθεν τῆς συσκευῆς. Ἡ ἐφεύρεσις αὕτη εἶναι λίαν πολύτιμος· ἐπὶ σιδηροδρόμου χάριν παραδείγματος· ἐὰν συμβῇ δυστύχημά τι, οἷον ἀτάφρευσις τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ, ὁ μηχανικός, ἐὰν ἔχῃ ἀερόφωνον δύναται νὰ εἰδοποιήσῃ εἰς μεγάλην ἀπόστασιν πρὸ αὐτοῦ περὶ τοῦ ὅτι συμβαίνει. Τοῦτο δὲ γίνεται λίαν ταχέως, ἐν ἀκαρεῖ, διότι ἔχει πρὸ χειρῶν καὶ ἀποθηκασμένην ἐντὸς τοῦ λέβητος μεγάλην ποσότητα ἀέρος, ὅστις ἀντικαθίστᾳ τὸν πεπιεσμένον ἀέρα τοῦ ὁποίου συνήθως γίνεται χρῆσις εἰς τὸ ἀερόφωνον.

* Τὸ γ ἐ ν εἶναι ἴσον πρὸς 5 φράγκα περίπου.

Τὸ ἀερόφωνον εἶναι ὅθεν ἀληθῆς τοῦ Στέντορος φωνὴ ἦτις ἀκούεται καὶ ἐν αὐτῇ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐν τρικυμίᾳ. Πολλάκις συμβαίνει ἐν θυέλλῃ δύο πλοῖα νὰ μὴ δύναται νὰ πλησιάσωσιν ἀλλήλα, οὕτω δὲ στεροῦνται τῆς εὐχερείας ν' ἀνταλλάσσωσι διαλέξεις. Διὰ τοῦ ἀερόφωνον τὸ ἀτόπον τοῦτο ἐξαφανίζεται, διότι οἰαδήποτε καὶ ἀν ἢ ἡ κατάστασις τῆς θαλάσσης τὰ δύο πλοῖα δύναται νὰ συγκοινωνήσωσι εἰς μακρὰν ἀπόστασιν.

ΟΞΥΝΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Χριστιανὸς ἔμπορος ἐμπιστευθεὶς εἰς Τούρκον ἐλάτην καμήλων ἀριθμὸν τινὰ δεμάτων μετάξης, πρὸς μεταφορὰν αὐτῶν ἐξ Ἀλεπίου εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὀδοιπορίαν· ἀλλὰ πρὶν ἢ διανύσσει τὸ ἦμισυ τοῦ δρόμου ἠσθένησε καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ πορευθῇ μετὰ τὸ καρβάνιον, τὸ ὁποῖον ἐπομένως ἀφίκετο εἰς τὴν πρωτεύουσιν πολὺ πρὸ αὐτοῦ. Παρελθούσων ἐβδομάδων τινας χωρὶς ὁ ἔμπορος νὰ ἐμφανισθῇ, ὁ ἐλάτης τῶν καμήλων ἐφαντάσθη ὅτι εἶχεν οὗτος ἀποθάνει, ἐπώλησε τὴν μέταξην, καὶ μετέβαλεν ἐπάγγελμα. Ἐπὶ τέλους ὁ χριστιανὸς ἔμπορος ἔφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, τὸν εὔρε μετὰ πολλὰς ἐρεύνας, καὶ ἐζήτησε τὰ ἐμπορεύματά του. Ὁ ἀχρεῖος ἐπροσποιεῖτο ὅτι τὸν ἀγνοεῖ, καὶ ἠρνήθη ὅτι ποτὲ ὑπῆρξεν ἐλάτης καμήλων. Ὁ καδῆς ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἤχθη ἡ ὑπόθεσις, εἶπεν εἰς τὸν χριστιανόν, «Τί εἶναι τὸ ἀντικείμενον τὸ ὁποῖον ζητεῖς;» «Εἴκοσι δέματα μετάξης,» ἀπήντησεν ἐκεῖνος, «τὰ ὁποῖα ἔδωκα εἰς τὴν φροντίδα τοῦ ἀνθρώπου τούτου.» «Τί ἀπαντᾷς ἐσὺ;» εἶπεν ὁ καδῆς εἰς τὸν ἐλάτην τῶν καμήλων. «Δὲν γνωρίζω τί ἐννοεῖ διὰ τῆς ὀμιλίας ταύτης, περὶ μετάξης δηλαδή καὶ καμήλων· οὐδέποτε τὸν εἶδον, οὔτε τὸν γνωρίζω, οὐδὲ ποτὲ ἤμην ἐλάτης καμήλων.» Ὁ καδῆς, στρεφόμενος πρὸς τὸν χριστιανόν, ἠρώτησεν αὐτὸν ποῖαν ἀπόδειξιν ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς ὑποστήριξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του. Ὁ ἔμπορος οὐδεμίαν ἄλλην ἠδύνατο νὰ φέρῃ ἢ ὅτι ἡ ἀσθένεια ἐμπόδισεν αὐτὸν ν' ἀκολουθήσῃ τὸν ἐλάτην τῶν καμήλων. Ὁ καδῆς ἀνέκραξεν ὅτι ἀμόφτεροι ἦσαν μωροὶ, καὶ τοῖς ἐπέταξε νὰ ἀναχωρήσωσιν. Ἐστρεψεν ὅθεν τὰ νῦτα πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐνφ' ἐξήρχοντο ἤνοιξε τὸ παράθυρον καὶ ἐφώνησε: «Ἄ γ ω γ ι ἄ τ η, θέλω νὰ σοῦ εἶπω μίαν λέξιν.» Ὁ Τούρκος ἀμέσως ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν, μὴ ἐνθυμηθεὶς ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀποκηρύξει τὸ ἐπάγγελμα του. Ὁ Καδῆς τότε ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἐπανέλθῃ, διέταξεν νὰ τοῦ δοθῇ καλὴ μακατίγωσις, καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ ὁμολογήσῃ τὴν κλοπὴν· μετὰ τοῦτο τὸν κατεδίκασε νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὸν χριστιανόν τὴν ἀξίαν τῆς μετάξης, καὶ νὰ πληρώσῃ σημαντικὸν προστιμὸν διὰ τὸν ψευδῆ ὄρκον τὸν ὁποῖον ἔδωκεν.

Ο ΨΕΦΟΣ ΚΟΥΚ

Ο αιδεσιμὸς Ἰωσήφ Κούκ, οὗ τὴν εἰκόνα παρατι-
θεμεν ἐν τῷ σύλλογῳ ἡμῶν, διακρίνεται ὡς εἷς ἐκ τῶν
μᾶλλον διαπρεπῶν κηρύκων τοῦ Θεοῦ λόγου ἐν ταῖς
Ἠνωμέναις Πολιτείαις τῆς Ἀμερικῆς. Καταγόμενος
ἐκ Βοστώνης καὶ ἐκπαιδευθεὶς ἐν τοῖς καταστήματι
τῆς πόλεως ταύτης, ἐπετεκέρθη τὴν ἐσπερίαν Βυρώπην
καὶ τὴν Ἑλλάδα πρὸ ὀκτώ περίπου ἐτῶν. Τὴν πρῶ-
την νύκτα τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἀφίχθη ἐν Ἀθήναις διε-
νυκτέρευσε ἐν τῇ Ἀγορῷ, ἐνθὺς ἐκ τοῦ μεγα-
λείου τῆς ἡμετέρας χώρας. Τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λό-

βελίσκοι τῆς Αἰγύπτου, ὧν τινες, ὡς φαίνεται ἀπὸ
τῶν ἱερῶν ἐπιγραφῶν, ἀς φέρουσιν, ἀριθμοὺσι τεσσάρων
καὶ πλέον χιλιάδων ἐτῶν ὑπαρξίν. Ὁ ἐν Ἡλιουπόλει
μάλιστα ὑπάρχων Ὁβελίσκος, ἀνεγερθεὶς κατὰ τὰς
ἱερὰς ἐπιγραφὰς τοῦ ὑπὸ τοῦ Φαραῶ Ὁσαρτάσης Α'.
τῆς ΙΒ' δυναστείας περὶ τὸ 3064 π. Χ. ἔτος, μετὰ
55 ἀκριβῶς ἔτη θέλει ὑποσκελίσαι τὸ πεντάκις χι-
λιοστὸν ἔτος τῆς ὑπάρξεώς του. Ἄν δὲ οἱ πρῶτοι κα-
τακτηταὶ τῆς Αἰγύπτου, οἱ βάρβαροι Πέρται ὑπὸ αἰ-
λόγου ζήλοτυπίας καὶ ἀγρίας λύσσης παραφερόμενο-
δὲν κατέστρεφον πλείστου; τῶν ἐν Θήβαις καὶ ἄλ-
λαις ἐπισήμοις τῆς Αἰγύπτου πόλεσιν Ὁβελίσκων, ἀ-

γου ἤρξατο ἐν μικρῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Βοστώνης, νῦν
δὲ διδάσκει ἐν τῷ εὐρυτάτῳ ναῷ τοῦ Tremont, ὅπερ
πληροῦται ἐκαστοτὲ μέχρι ἐκχειλίσεως.

ΟΙ ΟΒΕΛΙΣΚΟΙ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Μεταξὺ τῶν ὀλιγίστων ἔργων τῶν ἀρχαίων λαῶν
τῆς γῆς, ἅτινα ἠδυνήθησαν νὰ ὑπερνικήσωσι καὶ τοῦ
χρόνου τὰς ἐπιρραίας καὶ τῶν κατακτητῶν τὰς ἐρό-
δους καὶ ἐν γένει πᾶσαν καὶ παντὸς εἶδους ἐναντιό-
τητα καὶ νὰ διαμείνωσι μάρτυρες τῆς ἰδίας αὐτῶν
δυνάμεως καὶ διαρκείας, εἶναι καὶ οἱ πανάρχαιοι Ὁ-

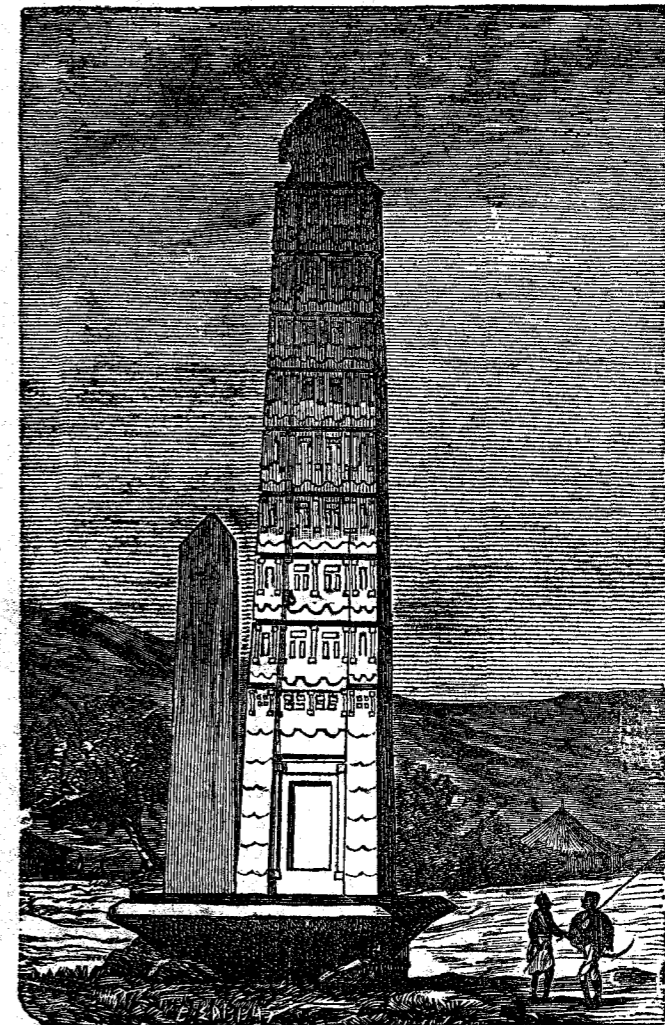
νεγερθέντων κατὰ τὴν ἱερὰν τῶν Αἰγυπτίων παραδό-
σιν ὑπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς χώρας βασιλέων, σήμε-
ρον ἠθελον σώζεσθαι Ὁβελίσκοι ὑπερδάντες τὸ ἐξάκις
ἴσω; δὲ καὶ τὸ ἐπτάκις χιλιοστὸν ἔτος.

Καὶ ὁ ἀριθμὸς δὲ τῶν σωζομένων Ὁβελίσκων, ὅ-
τις νῦν εἰν' ἐλάχιστος, ἠθελεν εἶναι πολὺ μεγαλειέτε-
ρος, ἂν μὴ οἱ Ἕλληνας καὶ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Βυζαν-
τινοὶ αὐτοκράτορες ἀφήρουν πλείστους αὐτῶν ἀπὸ τῶν
διαφόρων πόλεων ἐν αἷς ἦσαν ἐστημένοι καὶ μετέφε-
ρον εἰς ἐπισήμους τοῦ βασιλείου τῶν πόλεως, ὅπως
λαμπρόνωσιν αὐτάς. Καὶ οἱ μὲν Ἕλληνας οὐδένα ἐξή-
γαγον τῆς Αἰγύπτου, οἱ Ῥωμαῖοι ὅμως καὶ οἱ Βυζαν-
τινοὶ ἠγεμόνες πάντας σχεδὸν, ὅσους ἔλαβον, μετῆ-

νεγκον εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἀνατολήν. Πρῶτος
ὁ Αὐγούστος ἐνοήσας πόσον ἤθελε λαμπρόνει τὴν
Ῥώμην ἢ ὑπαρξίς ἐν αὐτῇ τοιούτων μνημείων μετῆ-
νεγκεν ἐκεῖ δύο τῶν Ὁβελίσκων τῆς Ἡλιουπόλεως.
Ὁ Γάιος Καλλιγούλας ἐζήτησε νὰ μεταφέρῃ καὶ τρί-
τον ὡς δὲ λέγει ὁ Πλίνιος, οὐδέποτε ὁ Πόντος ἔφερε
πλοῖον, τόσῳ κολοσιαίων διαστάσεων, οἷον τὸ ναυ-
πηγηθὲν πρὸς μεταφορὰν τοῦ τρίτου τούτου Ὁβελί-
σκου. Πολλοὶ ἄλλοι Αὐτοκράτορες καὶ Ἐπαρχοὶ τῆς
Αἰγύπτου κατὰ μίμησιν τοῦ Αὐγούστου μετέφερον εἰς

Μετὰ δὲ τὴν ἀφαίρεσιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ναπο-
λέοντος κατὰ τὴν εἰς Αἰγύπτου ἐκστρατείαν τῶν
Γάλλων τοῦ ἐνὸς τῶν ἐν Λουξῶρ Ὁβελίσκων, ἐναπέ-
μενον ἐν Αἰγύπτῳ 7 μόνον Ὁβελίσκοι, 2 ἐν Ἀλεξάν-
δρειᾳ, 2 ἐν Καρνάκ, εἷς ἐν Λουξῶρ, εἷς ἐν τῇ νήσῳ
Φίλη παρὰ τὸν πρῶτον καταρράκτην τοῦ Νείλου καὶ
εἷς ἐν Ἡλιουπόλει.

Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ παρὰ τὰ προπύλαια τοῦ
μεγαλοπρεποῦς ναοῦ τοῦ Διοντοῦ Ἡλίου, τοῦμ παρὰ
τοῖς Αἰγυπτίοις καλουμένου, ἦσαν ἐστημένοι οἱ δύο

Ὁβελίσκοι.

Ἰταλίαν ἄλλους, ἐξ ὧν ἑνδεκα ὄσοι ὑπάρχουσιν ἐν
Ῥώμῃ καὶ τεμάχια ἄλλων, ἄλλοι δὲ ἐν Φλωρεντίᾳ,
ἐν Κατάνῃ, ἐν Ἀρλῇ καὶ ἀλλαχοῦ. Ἐκ τῶν Βυζαντι-
νῶν αὐτοκρατόρων ὁ μέγας Κωνσταντῖνος καὶ ὁ μέγας
Θεοδόσιος ἐκόσμησαν δι' Ὁβελίσκων τὸ ἱπποδρόμιον
καὶ τὰ ἀνάκτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὁ ἐν τῷ
ἱπποδρομίῳ στηθεὶς σώζεται, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ λοιποὶ,
οἵτινες κατεστάρησαν καὶ εἰς ἐρείπια μετεβλήθησαν
ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξαλειφθέντα κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς
πόλεως ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων καὶ τῶν Τούρκων.

Ὁβελίσκοι τῆς Κλεοπάτρας, οὕτω κληθέντες ἐπει-
δὴ κοινῶς ὑπελαμβάνετο, ὅτι ἡ ἡγεμονίς αὐτῆ με-
τῆνεγκεν αὐτοῦ; εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Τοῦτο ὅμως ἐλέγ-
χεται ἐσφαλμένον ἐκ τινος ἐσχάτως εἰρηθείας ἐπι-
γραφῆς, δι' ἣς μανθάνομεν, ὅτι οἱ Ὁβελίσκοι οὗτοι
τῆς Κλεοπάτρας μετεφέρθησαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ
Καίσαρος Αὐγούστου (22 π. Χ.) πρὸς διακόσμησιν
τοῦ περιφήμου ναοῦ τῶν Καισάρων καὶ ὅτι τὴν με-
ταφορὰν ἐνήργησεν ὁ Ῥωμαῖος Ρούπριος Βάρβαρος ἑ-
παρχος τότε τῆς Αἰγύπτου· ἐξ αὐτῶν δὲ ὁ μὲν εἰς

εύρισκεται ἤδη ἐν Ἀμερικῇ τὸ παρελθὸν ἔτος φερθεὶς εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην τῆς Ἀμερικῆς, ὁ δὲ ἕτερος καὶ τοῖς τὸ 1824 ἐδώρηθη ὑπὸ τοῦ Μεχμέτ. Ἀλλ' εἰς τοὺς Ἀγγλους, μάλιστα τὸ 1879 μῆνας τινας πρὸ τοῦ εἰς Ἀμερικὴν ἀποσταλέντος ἔρθεσαν εἰς Λονδίνον δαπάναις τοῦ Δόκτορος Ἐράσμου Βίλσονος. Τὸ βῆρος τοῦ Ὀβελίσκου τούτου ἀνέρχεται εἰς 190 τόνους· ἔχει δὲ μῆκος ἀπὸ τῆς βάσεως μέχρι τῆς πυραμειδοῦς κορυφῆς τοῦ 62 ποδῶν, πλάτος δὲ κατὰ μὲν τὸ κατώτατον αὐτοῦ μέρος 7 1/2 ποδῶν, κατὰ δὲ τὸ ἀνώτατον 5. Τὸ μῆκος τοῦ πυραμιδίου εἶνε ἴσον μὲ τὸ μέγιστον πλάτος τῆς στήλης.

Ἀμφότεροι οἱ Ὀβελίσκοι οὗτοι, ὡς δηλοῦται ἐκ τῶν ἱερῶν ἐπιγραφῶν, αἱ φέρουσι, ἐξήχθησαν τῶν λατομείων τῆς Συένης ὑπὸ τοῦ Φαραῶ Θουθμῶσιος Γ'. τῆς ΙΓ'. δυναστείας περὶ τὸ 1703 ἔτος π. Χ. καὶ μετεφέρθησαν πρὸς διακόσμησιν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἡλίου εἰς Ἡλιούπολιν, ἀπ' ἧς ἐλήθησαν πρὸς στολισμὸν τοῦ ναοῦ τῶν Καισάρων τῆς Ἀλεξανδρείας.

Περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς χρησιμότητος τῶν Ὀβελίσκων πολλὰ καὶ διάφορα ὑπὸ τῶν φιλοσόφων ἐξηγήθησαν γινώμαι, πᾶσαι ψευδεῖς καταδειχθεῖσαι μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἱερογλυφικῶν γραμμάτων, δι' ὧν μαθηθῆναι, ὅτι οἱ ἡγεμόνες τῆς Αἰγύπτου κατεσκευάζον τοὺς Ὀβελίσκους ἵνα χαράττωνται ἐπ' αὐτῶν τὰ κατορθώματά των, ἢ γενεαλογία των καὶ πᾶν ἄξιον μνείας ἐπὶ τῆς βασιλείας των πεπραγμένον. Ἡ ἀξία λοιπὸν τῶν Ὀβελίσκων εἶνε μάλλον ἱστορικὴ καὶ οὐχὶ καλλιτεχνικὴ, ὡς πρὶν ὑπετίθετο.

Οἱ Ὀβελίσκοι πάντες εἶνε μέγιστοι ροδόχροι λίθοι μῆκους πολλάκις ἕως 100 ποδῶν, ἔχοντες σχῆμα μακροῦ τετραγωνικοῦ πρίσματος, στενούμενου ἀνεπιστήτως ἀπὸ τῆς βάσεως πρὸς τὴν κορυφὴν καὶ ἀπολήγοντος εἰς πυραμίδιον. Τὸ εἰς κατασκευὴν Ὀβελίσκων ἀναγκαιῶν ὑλικὸν ἐλαμβάνετο ἀπὸ τοῦ ἐν Σουένη νῦν Ἀσουάν λατομείου ἀρίστης ποιότητος καὶ ῥόδου χροῖαν ἔχοντος γρανίτου.

ΙΩΑΝ. ΓΑΑΤΗΣ

Ἡ ΔΕΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ.

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν, δύο σπουδασταὶ συνωμίλου ἐν τινὶ ὁδοῦ τῆς Βαρσοβίας, ὅταν παράδοξον πρόσωπον ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν των, εὐτελής, κακοπρόσωπος γέρον, ὅστις ἐσταμάτησε ἐνώπιον πωλητοῦ νὰ ἀγοράσῃ μιᾶς πεντάρας ἄρτον, εἶτα δὲ ἐπροχώρησε βραδέως τρώγων· «Δὲν θὰ ἠδύνασο νὰ φαντασθῆς,» εἶπεν ὁ εἰς τῶν νέων, «ὅτι ὁ γέρον ἐκείνος ἔτο διακεκριμένος πολιτικός, καὶ εἰς τῶν μάλλον πεσπαυμένων ἀνδρῶν τῆς Εὐρώπης.» — «Μήπως ἐννοεῖς ὅτι εἶναι ὁ πλούσιος καὶ ἰσχυρὸς Στάτσιγ;» — «Αὐτὸς εἶναι. Εἶναι ἀδύνατον ὅμως νὰ αισθανθῆ τις σεβασμὸν διὰ φιλάργυρον, ὅστις καίτοι πλήρης πλούτου, δὲν εἰσέρχεται ποτὲ εἰς ἀμαξίαν, ἀλλὰ σύρεται εἰς τὰς ὁδοὺς ὡς ἐπαίτης, τρώγων μιᾶς πεντάρας ἄρτον.» — «Ἡ καρδιά σου,» εἶπεν εἰς ἱερεὺς, ὅστις μὲ ἄλλους τινὰς

διαβάτας, εἶχεν ἐνώθη μετὰ τῶν λαλούντων, «εἶναι σκληρὰ ὅσον τὸ θησαυροφυλάκιον ἐντὸς τοῦ ὁποῦν φυλάττει τὸ χρυσίον σου· ἤμπορεῖ τις νὰ ἀποθάνῃ τῆς πείνης εἰς τὴν θύραν σου, καὶ νὰ μὴ τοῦ δώσῃ τὴν ἐλαχίστην βοήθειαν.» — «Ἀκούω ὅτι κἀνήται ἐπὶ τοῦ πατώματος φόβῳ μήπως κατὰπρῆψῃ πᾶς καοὶκλας σου,» ἀνεφώνησε νεανίας, μὲ ἐμπαικτικὸν γέλωτά, πρὸς ὃν πάντες ἠνώθησαν.

Νέος τις μαθητὴς ὅστις ἐπέστρεφεν ἐξ ἐνὸς τῶν δημοσίων σχολείων, εἶχεν ἀκούσει τὴν συζήτησιν ἐν σιωπῇ· ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ κρύψῃ τὴν σιωπὴν του, διέκοψεν εἰπὼν: «Τί σημαίνει πῶς τις ἐνδύεται ἢ τρώγει, ἐὰν ποιῇ καλὴν χρῆσιν τῶν χρημάτων του; Μήπως δὲν ἔδωκεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν μεγαλοπρεπὲς κτίριον διὰ τὴν βιβλιοθήκην της; Μήπως δὲν ἐπλήρωσεν ἀδρότατα τὸν ἀριστοτέχνην Κανόβαν νὰ ἀνεγείρῃ ἀντάξιον μνημεῖον εἰς τὸν Κοπέρνικον;»

«Ἀληθές,» ἀπήντησεν ὁ ἱερεὺς, «καὶ πᾶσα ἡ Εὐρώπη τὸν τιμᾷ διὰ τὰς πράξεις ταύτας, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου πρέπει νὰ κρινθῆται ὁ χαρακτήρ τινος. Ὁ Στάτσιγ οὗτος, ὅστις γράφει μετὰ τοσοῦτου αἰσθήματος περὶ τῶν ἀδικουμένων χωρικῶν, ἔχει μολοντοῦτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ἐν τοῖς ἐκτεταμένους κτήμασιν αὐτοῦ πεντακοσίους ἀθλίους δούλους· ἐνῶ δὲ ἔχει παγκόσμιον φήμην διὰ τὴν ἡγεμονικὴν αὐτοῦ γενναιοδωρίαν, ἀφίνει τὴν ἀδελφὴν του ἐν τῇ ἐσχάτῃ πενίᾳ.»

Ἀπηθελὲς ἐγκαρδίως δι' ὅ,τι ἤκουσε, διότι ὁ Στάτσιγ τὸν διετῆρει εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ εἰς αὐτὸν ὤφειλε πολλάς ἄλλας εὐεργεσίας, ὁ νέος ἀπεφάσισεν ἀμέσως νὰ ζητήσῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ προστάτου. Ὁ πολιτευτὴς ἐδέξατο αὐτὸν εὐγενῶς ὡς συνήθως.

«Λοιπὸν Ἀδόλφε, τί δύναμαι νὰ πράξω διὰ σέ; Ἐὰν θέλῃς βιβλία, λάβε ἐκ τῆς βιβλιοθήκης μου· ἐὰν ἐργαλεῖα, διάταξε αὐτὰ, καὶ στείλε μου τὸν λογαριασμὸν. Ἀλήθην ἐλευθέρως· τί θέλεις;» — «Τίποτε κύριε, ἀλλὰ θέλω νὰ σὲ εὐχαριστήσω διὰ τὰς παρελθούσας γενναιοδωρίας σου, καὶ νὰ σοῦ εἶπω ὅτι εἰμὶ ἠναγκασμένος εἰς τὸ μέλλον νὰ ἀποποιηθῶ νὰ λάβω τὰ δῶρά σου.» — «Ποίους λόγους ἔχει διὰ τὴν ἀπροσδόκητον διαγωγὴν.» — Ὁ νεανίας ἐπεφάθη νὰ κρύψῃ τοὺς λόγους, ἀλλ' ὁ προστάτης του ἐπέμεινε νὰ μάθῃ ἐπὶ τέλους ὁμολόγησεν ὅτι ἤκουσε τοσαύτας προσβλητικὰς ἐκθέσεις, ὥστε ἤρριπεν ἐπὶ τέλους νὰ τὰς πιστεύῃ καὶ ἀπεφάσισεν νὰ μὴ δέχεται πλέον χάριτας πρὸς ζημίαν ἄλλων πασχόντων.

«Ἀγαπητόν μοι τέκνον,» εἶπεν ὁ προστάτης δακρύων, «μὴ κρίνης τίποτε προῶρος» πρὸ τοῦ τέλους τοῦ βίου· ἡ ἀγνοτέρα ἀρετὴ δύναται ν' ἀμαυρωθῇ διὰ κακίας, ἢ πιερωτέρα συκοφαντία δύναται ν' ἀποδειχθῇ ἀβάσιμος. Λάβε τὰ χρήματα τὰ ὅποια δαπάνῃ διὰ σέ ὡς εἰς δάνειον, ὅταν δὲ καὶ σὺ γίνῃς πλούσιος, πλήρωσε τὸ χρέος διὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως πτωχοῦ τίνος ἄλλ' ἐναρέτου σπουδαστοῦ. Ὡς πρὸς ἐμὲ περιμένει μέχρι τοῦ θανάτου μου πρὶν ἢ κρίνης τὸν βίον μου.»

Οὐχὶ ἐξ ἰδιοτελείας ἀλλὰ διότι τὸν ἡγάπα, ὁ παῖς ἀπεφάσισεν νὰ ἀκούσῃ τὸν φίλον του καὶ νὰ βύσῃ τὰ ὄτα εἰς τὴν φωνὴν τῆς συκοφαντίας. Εἶχε δὲ δίκαιον ὡς τὰ μετέπειτα ἀπέδειξαν. Κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Στάτσιγ εὐρέθη ὅτι ἐπρόβλεψεν οὗτος περὶ τῆς διακρίσεως τῆς ἐκτεταμένης περιουσίας του μετὰ τῶν πεντακοσίων δούλων, οἵτινες ἔδει ἀμέσως νὰ λάβωσι τὴν ἐλευθερίαν των· σχολεῖον ἐπρόκειτο νὰ ἰδρυθῇ πρὸς διδασκαλίαν τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς διαφόρους ποσὸν δὲ ἰδιαιτέρον προωρίθη πρὸς περιθαλψιν τῶν νοσοῦντων καὶ ἠλικιωμένων. Κατέλιπεν 800,000 φλωρίνια πρὸς ἴδρυσιν νοσοκομείου, καὶ ποσὸν σημαντικὸν πρὸς ἐκπαίδευσιν πτωχῶν μαθητῶν. Ἡ ἀδελφὴ του, ἐνεκα τῆς ὁποίας ὑπέστη τοσαῦτα ἐκ τῶν κακολόγων, θὰ ἐλάμβανεν ὁμοίαν χορηγίαν οἶαν πάντοτε ἐδίδεν αὐτῇ, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν μωραὶ καὶ δαπανηραὶ ἔξεις ἔκαμαν αὐτὴν νὰ σπαταλᾷ ἅμα ὡς τὴν ἐλάμβανεν. Εὐρέθη ἐπίσης ὅτι ἐνῶ διήγε βίον φιλαργύρου πολλοὺς κρύφα κατέστησεν ἱκανοὺς νὰ διαγάγωσιν εὐθυμον καὶ ἐπωφελεῖ βίον καὶ ὅμως, τοιαύτη εἶναι ἡ ἀξία τῆς κοινῆς γνώμης, ἐξ ἧς οὐδεὶς ἴσως ὑπέφερε τόσον ὅσον ὁ Στάτσιγ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'. — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. ΚΒ'.

Στελέχη καὶ Κορμοὶ

Ἀλοῦμεν περὶ τῶν φυτῶν ὡς ἐχόντων στελέχη καὶ περὶ τῶν δένδρων ὡς ἐχόντων κορμούς. Τὸ δένδρον ἔχει ἰσχυρὸν καὶ στερεὸν κορμὸν, διότι ἡ κορυφὴ αὐτοῦ εἶναι μεγάλη καὶ βαρεῖα. Οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἐκτείνονται τοσοῦτον, ὥστε τὸ δένδρον θὰ ἐθραύετο ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐὰν δὲν εἶχε στερεὸν κορμὸν.

Τὸ ξυλωδὲς μέρος τοῦ κορμοῦ εἶναι πολὺ ἰσχυρὸν. Τὰ στελέχη τῶν φυτῶν δὲν ἔχουσι ξύλον ἐν αὐτοῖς, διότι δὲν τὸ χρειάζονται. Εἶναι ἱκανῶς ἰσχυρὰ νὰ βαστάσωσι τοὺς κλάδους χωρὶς νὰ ἔχωσι ξύλον ἐν αὐτοῖς.

Φυτὰ τινὰ ἔχουσι τὰ στελέχη αὐτῶν ἰσχυρῶς πεποιημένα κατὰ παράδοξον τρόπον· ὑπάρχει ἐν αὐτοῖς γῆ μετὰ πυρίτου λίθου μεμιγμένη. Τοῦτο εἶναι εἰς τὸν σίτον καὶ τὴν σίκαλιν καὶ εἰς πολλὰ εἶδη χόρτου. Ἴδετε πόσον ὑψηλὸν εἶναι τὸ στέλεχος τῆς σικάλεως καὶ τοῦ σίτου. Εἶναι δὲ λίαν ἰσχυρὸν· ἀλλ' ὅταν ὁ ἀνεμος τὸ κλῖνῃ δὲν θραύεται, διότι ὁ πυρίτης λίθος ἐν αὐτῷ τὸ καθιστᾷ ἰσχυρὸν.

Ὁ πυρίτης εἰς διάφορα εἶδη ἀχύρων καθιστᾷ αὐτὰ κατάλληλα νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς κατασκευὴν πύλων. Δὲν ἦσαν ἀρκούντως ἰσχυρὰ πρὸς τὴν χρῆσιν ταύτην, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε πυρίτης ἐν αὐτοῖς.

Δὲν δύναμεθα νὰ ἰδῶμεν οὐδὲ νὰ ψαύσωμεν τὸν ἐν τῷ ἀχύρῳ πυρίτην· ὁ λόγος δὲ, ὅτι τὰ μέρη τοῦ πυρίτου εἶναι τοσοῦτον λεπτὰ, καὶ τοσοῦτον καλῶς μεμιγμένα μετὰ τῶν ἰνῶν τοῦ ἀχύρου. Ὁ λε-

πτός οὗτος πυρίτης ἐν τῷ ἀχύρῳ καθιστᾷ τὴν πέφραν αὐτοῦ τοσοῦτον χρήσιμον εἰς στίλβωσιν τοῦ μαρμάρου. Ἐν τισὶ φυτοῖς δύναται τις νὰ αισθανθῇ τὴν ἀνωμαλίαν, ἧτις γίνεται ἐκ τοῦ πυρίτου.

Ἀλλὰ θὰ ἐρωτήσητε πῶς ὁ λίθος ἢ ὁ πυρίτης εἰσέρχεται εἰς τὰ φυτὰ ταῦτα· ἐκμυζᾶται ἐκ τοῦ ἐδάφους διὰ τῶν ἐν ταῖς ρίζαις στομιῶν καὶ ἀνέρχεται διὰ τοῦ ὑγροῦ ἐνθα χρειάζεται, ἧτοι ἐν τῷ στελέχει τοῦ σίτου καὶ ἐκεῖ σταματᾷ· οὐδέποτε δὲ σφάλλει· οὐδόλω; δὲ εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν κόκκων τοῦ σίτου, διότι ἐν τοῦτο ἐγίνετο, τὸ ἄλευρον τὸ ὅποιον ἐξ αὐτῶν κατασκευάζεται θὰ ἐτρίβε, τοῦτο δὲ θὰ εὐρίσκειται ὅταν ἐτρώγομεν τὸν ἄρτον.

Καίτοι τὰ φυτὰ τὰ ὅποια δὲν ἔχουσι ξύλον ἐν τοῖς στελέχεσιν αὐτῶν ἀποθνήσκουσι τὸ φθινόπωρον, αἱ ρίζαι τινῶν ἐξ αὐτῶν ζῶσι καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Ἀλλὰ τὰ δένδρα ὡς γινώσκουμεν, διατηροῦνται ἀπὸ τοῦ ἐνός εἰς τὸ ἄλλο ἔτος. Οὕτω συμβαίνει εἰς τὰ χαμηλὰ καὶ τὰς φράκτας· ταῦτα δύναται νὰ θραυθῶσιν ὡς μικρὰ δένδρα. Τινὲς θάμνοι εἰσὶ τοσοῦτον μικροὶ, ὥστε δὲν χρειάζονται νὰ ἔχωσι τὰ στελέχη αὐτῶν ξυλωδῆ πρὸς ἀπλὴν στήριξιν τῶν κλάδων.

Στελέχη καὶ κορμοὶ συνήθως ἴστανται ἀπ' ἐαυτῶν· ἀλλ' εἰσὶ τινὰ οὐδόλω δύναμενα τοῦτο νὰ πράξωσι· τότε τὸ φυτὸν καλεῖται περιπλοκάς. Αἱ περιπλοκάδες στηρίζονται κατὰ διαφόρους τρόπους. Τινὲς στηρίζονται διὰ ἀπλῆς περιστροφῆς περὶ τι ἀντικείμενον. Τοῦτο συμβαίνει εἰς τὸ φυτὸν τοῦ φασιόλου· στρέφεται τοῦτο καθόσον αὐξάνει περὶ τὸν στύλον, ὅστις πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τίθεται.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΑΛΕΞΙΒΡΟΧΟΝ

Πρὸ τίνος χρόνου μεγάλη ξηρασία ἐπεκράτει ἐν τισὶ τῶν μεσογείων ἐπαρχιῶν τῆς Ἀγγλίας. Διάφοροι εὐσεβεῖς ἀγρόται, οἵτινες ἐφοβούντο μήπως οἱ καρποὶ αὐτῶν χαθῶσιν δι' ἔλλειψιν ὑγρασίας, συνεφώνησαν μετὰ τοῦ ἱερέως αὐτῶν νὰ κάμωσιν ἰδιαιτέραν προσευχὴν ὅπως αἰτήσωσι παρὰ τοῦ Θεοῦ νὰ ἀποσταίλῃ βροχὴν· συνῆλθον ἐπομένως, καὶ ὁ ἱερεὺς, ἐλθὼν ἐνωρίς, ἔτρε τον καιρὸν ν' ἀνταλλάξῃ φιλικὰς ὁμιλίαις μετὰ τινῶν ἐκ τοῦ ποιμνίου του. Βῆσπλάγη δὲ ἰδὼν μίαν τῶν μικρῶν θαιμόνων εἰς τὸ Κυριακὸν σχολεῖον κύπτουσαν ὑπὸ τὸ βῆρος μεγάλου παλαιῦ ἀλεξιβρόχου τῆς οἰκογενείας. «Τί λοιπὸν, εἶπεν, Μαρτὰ σὲ ἔκαμε νὰ φέρῃς τὸ ἀλεξιβρόχον αὐτὸ ἐν πρώτῃ τόσον ὠραία ὡς αὐτήν.» Ἡ κόρη ἀτενίζουσα ἐπὶ τοῦ προσώπου του μὲ προφανῆ ἐκπληξιν ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει, ἀπήντησε: «Πῶς κύριε, ἐνόμιζον ὅτι θὰ εἶχομεν προσευχὴν διὰ βροχὴν· ἐπομένως ἤμην βεβαία ὅτι θὰ ἐχρειάζετο τὸ ἀλεξιβρόχον.» Ὁ ἱερεὺς ἐμειδιάσε, καὶ ἡ προσευχὴ ἤρξατο. Ἐνῶ προσήρχαντο, ἀνεμος ἠγέρθη, ὁ οὐρανὸς, πρότερον τοσοῦτον καθαρός καὶ διαυγής, ἐπληρώθη νεφῶν καὶ εὐθύς, ἐν μέσῳ ζωερῶν

αστραπών και φοβερών βροντών θυελλώδης βροχή κατέκλυσε την χώραν. Οι παρευρεθέντες εις την προσευχήν, ούδόλως παρασκευασθέντες δια να δεχθώσι την εύλογίαν ην εξέητον, έφθασαν εις τας οικίας των κατάβροχοι, ενώ η Μαρία και ο ιερεύς επανήλθον όμου υπό τώ αλεξίβροχον τής οικογενείας.

Ο στρατηγός Δη μετέβαινεν ποτέ δια του σιδηροδρόμου από μιάς εις άλλην πόλιν τής 'Αμερικής, εκάθητο δε εντός του βαγονίου εις την απωτέραν άκραν τα άλλα καθίσματα ήσαν κατειλημμένα υπό αξιωματικών και στρατιωτών. Γραία τις ταπεινού έξωτερικού εισήλθεν εν ενί των σταθμών, και μη εύρουσα θέσιν, ούδεμιάς δε προσενεχθείσης αυτή, επλησίασε τον στρατηγόν. 'Αμέσως ούτος έσηκώθη, και έδωκεν αυτή την θέσιν του. 'Αμέσως πάντες ηγέρθησαν και προσήνεγκον την θέσιν των εις τον στρατηγόν· άλλ' ούτος άταράχως είπεν: «Όχι, κύριοι, αφού δεν υπήρχε θέσις δια την άσθενή γραίαν δεν δύναται να υπάρχη και δι'έμέ.» Τό αποτέλεσμα υπήρξεν αξιοσημείωτον. Ό εις μετά τον άλλον εξέηλθον του βαγονίου, ώσανει τα καθίσματα έκαιον· και ο στρατηγός και η γραία είχαν όλόκληρον τώ βαγονίον εις την διάθεσιν των.

Τό νέον σύγγραμμα του δόκτωρος Σχλιέμαν ο «'Ιλιος» έτυχεν άρίστης υποδοχής εν ταίς μεγαλουπόλεσι τής Ευρώπης, καιτοι δε λίαν δαπανηρόν εξεποιήθη εις πολλάς έκατοντάδας αντιτύπων άμα τή πρώτη ημέρα τής εκδόσεώς του.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

'Ετυπώθη κατ' αυτάς εν Λονδίνω έκδοσις τής Νέας Διαθήκης και πωλείται άντι 10 λεπτών έκαστον αντίτυπον. Ό εκδότης επώλησε μέχρι τούδε 400,000. 'Ελπίζει δε να πωλήσῃ εντός ενός έτους 1,000,000 αντίτυπων.

* * Κατά τώ «'Αθήναιον» του Λονδίνου ο λόρδος Βήκονσφειλδ εκέρδησεν εκ τής εκποιήσεως του χειρογράφου του νέου αυτού Ιστορήματος ο «'Ενδυμίω» 10,000 λίρας στερλίνας· τώ μυθιστόρημα τούτο ο λόρδος Βήκονσφειλδ ηρχισε γράφων πρό δεκα έτών.

* * Η έτησία παραγωγή ανθρώπων εκ των όρυχείων τής 'Αγγλίας άνέρχεται εις 136,000,000 τόνους, τής δε Πρωσσίας εις 38,000,000.

* * Τα λειβάδια και αι βοσκαί τής Ρωμουνίας εκτείνονται επί εδάφους 1,500,000 στρεμμάτων, η δε κατά μέσον όρον παραγωγή χάρτου εκτιμάται εις 2,000,000 τόνους.

* * 'Εξ κιβώτια πλήρη άρχαιοτήτων εκ των άνασκαφών τής Βαβυλώνας εκομίσθησαν εις τώ Βρεττανικόν μουσειόν περιέχοντα ενεπιγράφους πινακίδας εν οίς και μίαν φοινικικήν επιγραφήν.

* * 'Ανασκαφαί έγινοντο επί τινας μήνας εις την άρχαίαν Σύδαριν· μεταξύ των ανακαλυφθέντων άρχαιοτήτων είναι και τρεις χρυσαί πλίκες, με ελληνικάς επιγράφας, αιτινες κατετέθησαν εν τώ έθνικώ μουσειώ τής Νεαπόλεως.

* * Η διάσημος ήθοποιός Σάρρα Βερνχάρτ εξετέλεσε 63 παραστάσεις εν 'Αμερικῃ εξ ών εισεπράχθησαν 226,119 δολλάρια.

* * Κατά τώ έτος 1830, 4,735 έμπορικοί οίκοι επώχρυσαν εν ταίς 'Ηνωμ. Πολιτείαις τής 'Αμερικής με παθητικών 65,752,000 δολλάρων.

* * Ο πληθυσμός τής γῆς άνέρχεται εις 1,455,923,500 κατοικοῦντας επί έκτάσεως 52,532,394 τετραγ. μιλίων.

* * Η γλαυδή έγινετο αντικείμενον σπουδαίων συζητήσεων εν τή Βουλῃ των λόρδων εν 'Αγγλίᾳ· ούσα δηλ. άρπακτικόν, την μεν ημέραν αναπαύεται κεκρομμένη, την δε νύκτα έγρηγορεί και βοηθουμένη υπό των πλατειών πτερυγών και των μαλακών αυτῆς πτερών, τά όποια τή επιτρέπουν να ιπταται άθορύβως, ενεργεί φονικώτατον πόλεμον κατά διαφόρων βλαπτικων ζώων, μάλιστα δε των άρουραίων μυών, δυναμένη εν μιᾷ νυκτι έως 100 τοιούτους να φονεύσῃ, διό νυν προστατεύεται δια νόμου, όπως και τά άλλα τά τοιαυτά ώφέλιμα τώ ανθρώπῳ ζώα.

Λύσις Αιρίγματος Α'.

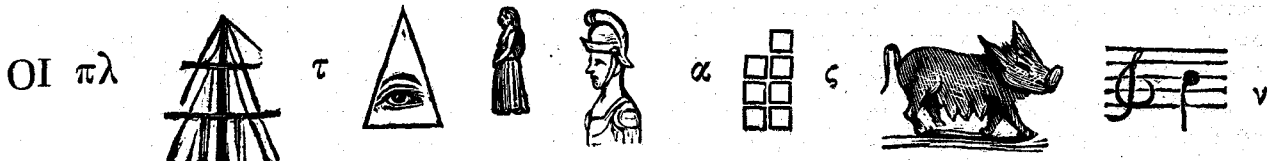
Ψαρά—'Αραψ.

'Ελυσαν αυτό αι κ. Μαριγώ Φιλίππου, Παρασκευή Περράκη, και οι κ. Γ. Χ. Χέλμης, Χ. Βοζικίης, Δ. Ρωμαίιδης, Π. Π. Ζαγκλῆς ('Αθηνών), Θεοδώρα Ι. Ζυμβρακάκη, Ζωή Π. Δημητριάδου, Π. Κ. 'Αποστολίδης (Πειραιώς), Μιλιτιάδης Βιτιάδης (Χίου), Αικατερίνη Π. Σταματιάδου (Ναύπλιον).

 Τό Τυπογραφείον τής ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ εν όδῳ Βουλῆς αρ. 29 προμηθευθεν πλουσίαν συλλογήν εικόνων εξ Ευρώπης, εν χαλκογραφία και ξυλογραφία, γνωστοποιεί τοίς εκδόταις συγγραμμάτων παντός είδους όσοι θέλουσι να κοσμήσωσι τά βιβλία των δι' εικόνων, ότι τώ Τυπογραφείον προθύμως παραχωρεί ΔΩΡΕΑΝ ταύτας, άρκει τώ βιβλίον των να τυπωθῇ εν τῷ Τυπογραφείῳ τής ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ, ένθα πάσα εργασία έκτελείται λίαν φιλοκάλως ἔ δια νεωτάτων Ευρωπαϊκών χαρακτηήρων.

Αμα τή παραλαβῇ τής συνδρομῆς, αποστέλλεται δωρεάν τοίς κ. Συνδρομηταίς τής «'ΑθηναΪδος» χρωματισμένη εικών.

ΓΡΙΦΟΣ 2.

Ζωή Π. Δημητριάδου.